

Pünkösdi körlevél – 2017.

IGE

„az apostolok által sok csoda és jel történt” (ApCsel 2, 43)

ÜZENET

Az idei pünkösdi körlevélben azt tartom szem előtt, hogy 2017-ben a reformáció 500. évfordulóját ünnepeljük. (Arról, hogy a mi gyülekezetünk ezt hogyan szeretné ünnepelni, előző, húsvéti körlevelemben részletesen írtam.) Ez arra indított, hogy pünkösdről (is) a reformáció szellemében gondolkodjak. A reformáció szellemében gondolkodni egyszerűen azt jelenti, hogy újra és újra a Biblia mérlegére teszünk mindent, és ha a mérlegelés során valami eltérést tapasztalunk, akkor az Isten Igéjéhez visszaigazítjuk, re-formáljuk. Mi a helyzet a pünkösddel, a Szentlélek kiadásával és megnyilvánulásaival?

A választ egyszerűen fogalmazva: a mi református felekezetünkben vannak jelei a pünkösdeknek, és vannak hiányjelei. A helyzet úgy áll, hogy hiányjelből sajnos, több van. Elég a fenti Ige sommás megállapítására gondolnunk: „az apostolok által sok csoda és jel történt.” Mennyire vannak jelen ezek a csodák és jelek a mi életünkben? Egyházunk életében? A Református Bibliaolvasó Kalauzban most éppen az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvből szólnak a napi igék. Ebből láthatjuk a legegyszerűbben, milyen isteni erőmegnyilvánulásokban mutatkozott meg a Szentlélek az apostolok cselekedetein keresztül. Vajon mi az oka annak, hogy ehhez mérten bizony hűjával vagyunk a Szentlélek megnyilvánulásainak?

Ezzel a kérdéssel már sokan és sokszor foglalkoztak. Köztük sok református lelkész és teológus is. Egyiküktől, Farkas Józseftől idézek: „A protestantizmus sajnos évszázadokon át elhanyagolta a Szentlélek Istenről szóló gondosabb, alaposabb tanítást. Ebből születtek aztán a szekták, amelyek gyakorta a Szentlélekről szólnak. A protestantizmus évszázadokon át a hitre tette a hangsúlyt. (...) A protestánsok jellegzetes szava a hit, és ebben az a baj, hogy részint igaz, mert valóban hit által üdvözülünk, de a hit túlhangsúlyozása azt jelentette, hogy elhanyagoltuk a Szentlélekről való beszédet. Ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy a hitemet vizsgálom, önmagamot vizsgálom, van-e bennem elég hit, mekkora kételkedések vannak bennem? Önmagammal foglalkozom. Ha a Szentlélek a helyére kerülne a mi teológiánkban, akkor nem önmagamot vizsgáltnám, hogy erős vagy gyenge-e a hitem, hanem azt nézném, hogy kapcsolatban vagyok-e a Szentlélekkel? Veszem-e a Lélek ajándékát? Akkor a figyelmem inkább odafordulna, hogy jaj Istenem, de szegény vagyok lélekben, Istenem, hogyan lehetne többet kapni a Lélekből? Tehát Pünkösöd ünnepén legalább eszméljünk rá arra, hogy a protestáns teológiának igenis mulasztásai vannak.”

Micsoda reformátori tett lenne, és mennyire hasznos, ha ezt a régi mulasztást pótolnánk, és nagyobb hangsúlyt helyeznénk „egyéni” és felekezeti teológiánkban a Szentlélekre, és a Szentlélekért való könyörgésre! Ahhoz azonban, hogy ezt szabadon megtehessük, egy másik református hangsúlyeltolódást is helyére kell tennünk. Erről az előbbi idézet folytatása szól:

„Az Isten dicsőségére hivatkozva mi, kálvinisták, elhanyagoljuk az emberi valóságot. Sőt, negatív előjelet teszünk olykor a humánus el. A humánus értéktelen, a humánus tehetetlen, a humánus bűnös... Tehát szembeállítják ... az isteni valóságot és az emberi valóságot. A názáreti Jézusnál nyoma sincs ennek a szembeállításnak. A keresztyénségnek ebből is ki kellene gyógyulni. Jézus az emberi valóságot megajándékozta isteni valósággal úgy, hogy felfokozza, gyönyörűvé, hatékonyá, életessé, emberségessé,

igazán emberivé teszi. Talán gyarló a kép, de mégis mond valamit: az emberi valóság az a gyertya, amit az isteni valóság lángra lobbant, meggyújt. A gyertya önmagában valóban kevés, ha nincs lángja. De lángot gyújtani, ahhoz kell a gyertya. Így látom az összefüggést a humánus és a divinum között. Kell az embervalóság testestől, lelkestől, amit Isten megajándékozhat, átminősíthet Jézus Krisztusivá. Az Ige testté lesz. Ez az alapvető keresztyén tanítás. Az isteni belép az emberibe.”

Ezután a rövid bibliai mérlegelés után azt kívánom, hogy tudjuk levonni az ebből adódó következtetést. Áldjon meg minket Isten, hogy a hangsúlyeltolódásokat mindenki a maga helyén tudja re-formálni, és ebből adódóan ahol hiány volt, azt betölteni. Nem emberi erőfeszítésekkel, hanem isteni erővel. Kérjük, hogy emberi valóságunkat lobbantsa lángra a Szentlélek tüze! Ha kérjük, Jézus ígérete szerint kapni fogjuk: „ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,13)

HELYZETJELENTÉS

A húsvéti körlevélben beszámoltam azokról a célkitűzésekről, amelyeket idén, a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódóan szeretnénk megvalósítani. A reformáció öt alapelvehez igazodva öt célkitűzésünk van. Melyikkel hol tartunk?

1. Felnőtt konfirmációs képzés

Ezt befejeztük, és ennek eredményeként a pünkösddvasárnapi istentiszteleten felnőtt konfirmációra is sor kerül.

2. Új honlap létrehozása

Ez még csak a tervek szintjén áll. Addig is megújítottuk a régi honlapunkat.

3. Gyülekezeti zenekarunk új – immár harmadik – CD-je

Miután a gyülekezettől begyűjtöttük és összesítettük az énekjavaslatokat, elkészítettük a véglegesített dallistát. A hanganyag felvételét július 28-29-re tűztük ki.

4. Parókiaudvar teljes rekonstrukciója

Az első ütem megvalósítása befejezéséhez közeledik. Ebbe időközben belevettük a templomtetőről lefolyó esővíz elvezetését csatornarendszer kiépítésével. Ha minden a tervek szerint halad, június közepére az első ütem munkáival végzünk. A második ütem a nagy kaputól a fogadótérig tartó rész felújítása, kocsibehajtóval és járdával, valamint a nagy díófa körüli játszótér kialakítása.

5. Templombelsőben ún. molinón a reformáció öt alapvének megjelenítése

A tervezéssel egy református egyetemistát bízunk meg. Cserébe a munkájáért, tanulmányait egy egyszeri adománnyal támogatjuk, hasonlóan ahhoz, amikor legátumot adunk teológushallgatóknak.

TÁMOGATÁS

Aki teheti, és szívesen teszi, kérjük támogassa a parókiaudvar felújításának munkáját. Akár csekken, akár utalással küldi el adományát, kérjük, tüntesse fel megjegyzésként, hogy „adomány parókiaudvar felújítására”. Előre is köszönjük! Gyülekezetünk számlaszáma: **72900068-10007187**

Áldást, békességet kívánva, a presbitérium nevében is:

Szentkirályszabadja, 2017. május 24.

Szűcs László
lelkipásztor